

כ"ה שני
מרכז ההשכלה
למדינת ישראל

נפתחה ההרשמה לחידון תולדות מלחמת העצמאות

אנחנו פה קבוצה של אזרחים, שפונים אל מרכזי הסברה בבקשה שתתנו את טופסי ההרשמה, ככה: ל"בן גוריון; לבנין; ליגאל אלון ולאורי ברנר; לישיראל שייב; לפינחס ספיר; ולעוד אנשים כאלה. ושהם יענו על החידון של מלחמת העצמאות. כמילא מס' חובב במדינה שכרמל איזה 30 שנה. אנחנו מתכוונים לשאלות הידועות כמו: מי פרק את הפלמ"ח? מי נתן את ההוראה לירות על אלטלינה? מי דפק את איסר בארי? מה היו ה"תפקידים והמבצעים הסודיים של מנגנון-החירוף שך? למה בן-גוריון לא נתן לכבוש את רצועת עזה והגדה של 48? מה עשה משה דיין בלוד? איפה היה גנדי בקרב על מל-כינה? ועוד כאלה מין שא"לות.

אנחנו חושבים שככה ה"חידון יהיה הרבה יותר מעניין. גם אם אתם פוחדים את ההרשמה לסתם אזרחים, תרשו לנו להעיר לכם שאתם לא יודעים למה שאתם נכנסים: השופטים לא יוכלו להחליט בניהם על שום תשובה. אתם תריאו. ראו וזההרובכם!

מיליון דתות יש בירושלים. השבוע נודע לנו על עוד אחת. מיוחדת לירושלמים. האדוני שלהם שמו חשמלאי. הנביא — חשמלאי. הכהנים שלהם — קוונים. הלווים — חשמלטורים. המאמינים קוראים לעצמם — חשמולאים. זה התגלה לנו השבוע. ובתור בן-אדם בכלל בכלל לא דתי — אני מוכרח להגיד שזו היתה לי ממש חוויה דתית. זה התחיל ביום שני ב"ב בבוקר. מתחת לשמיכה אני שומע באוזן אחת את החדשות — ושתי האוזניים שלי מיד חושכות: "שלג!" לא מאמין לרדיו. מעיף מבט החוצה — הפעם הרדיו צדק. אסון. על המקום נשאתי עיני בתפילה למרום. אל מנורת החשמל של התיקרה, ואחרי דקות ארוכות שבהן שטחתי את כל תחינותי, כרעתי-השתחויתי לתנור החימום החשמלי. וכך המשכתי כל היום: כורע לרדיו, קד קידה לטלוויזיה. מתחנן אל מנורת השולחן, מתפלל לדוד המלך. כמובן שגם צמתי כל היום. כי עד שגמרתי את השקט של תפילות השחרית לא נשאר בהנות שלי כבר כלום. המדעים היו ריקים. אנשים קנו אפילו את הביסקוויטים שגששארן מפסח. יומיים עינתי את נפשי בצום ובתפילות, ובהחץ השתוללה סופת שלג. אבל חשמאל הטוב והרחום שמע את קולי שבא ממעמקי עמק הבכא של טדי קולק. שלח אלי את נביאו חשמלאי, שעשה גם — והשאר לי את כל החשמל בבית! הכופרים, החופשיים ר"ל, העכורים, עד היום הם עוד לא מחוברים. וככה זה אצלם כל שנה.

נא 85 ר

המודעה המפקשת

הנה פננט ישראל ש"אף ארץ בעולם לא יכיר לה לעשות. רק ישראל! אצלנו הצליחו להכניס את כל מועדי היציאה של כל הרכבות בכל הקווים — לתוך כרטיס פיזקלה, אחד קטן ונוח. אתם יודעים איזה מאימצים עשו ברכבת ישראל? איך עדין שהמציאו את ה"פננט הזה? ואתם יודעים למה הם השקיעו כ"כ הרבה "בכיתוח" ה"רעיון הלא-נורמלי הזה? זה כדי שכל המיליונים שנוסעים ברכבת ישראל יוכלו להחזיק בכיס ב"מ"י

רוכז את הלוח, ואז הם לא יתבלבלו בקווים, אם תם לא מתארים לכם כמה קשה "לרכוש" רשת שלישית של רכבות על כרטיס אחד קטנטן. הנה כאנגליה לא הצליחו, או אזוי זה מפני ששם לא כל-כך דואגים לאזרח. מה שכדור זה שבאנגליה ה"מיליונים שנוסעים ברכיבות נורא מתבלבלים.

וזאת לא בדיחה!

במעריב של יום שישי, בראיון שהואיל כתב העיתון יוסף (טור מ"י) לפיד, להעניק לדב גולדשטיין, כתב בכיר במעריב, מסביר טומי (גבר בן 41, מלא-גוף, עגול-פנים, ואוהב הרבה דיאטנה) את יתרון הסטיריקון שגולדשטיין גבולה על הסטיריקון הצבר: "אלה שעלו ארצה לאחר שעברו את השואה, אינם מאמינים עוד במוסר עליון ואינם מוכנים לסמוך שוב על ישועות האנושות... שום דבר, מלבד בטחון ישראל וקיומה, אינו מעניין אותם. הצברים, לעומתם, נולדו לתוך ישראל והם חושבים, או מרגישים, שזהו דבר בטוח או מובטח ממילא. הם מרשים לעצמם להשתעשע במשחקים מסוכנים. "הסיבה השניה להתפצלות זו לשני מחנות — שורשיה שונים: אלה שבאו מאירופה אינם סובלים משום תסביכי נחיתות תרבותיים ואינם זקוקים לגושפנקא שהם אנשי העולם הגדול. הסטיריקונים הצברים סובלים מלקאוסטרופוביה רוחנית ונוהים להשתדך לעולם אינטלקטואלי גדול... ביחס לאנשים, המסכנים לדעתי את ישראל, על ידי הסתת הנוער ועל ידי הסתת ספק בעצם קיומנו, ועל ידי ניצול כאבם של האלמנות והיתומים — כלפי אלה אין לי לא הבנה, ולא רחמים. ואני מרגיש שאני ממלא שליחות חשובה כאשר אני מוקיע אותם בריבים." דברי טומי לפיד, סטיריקן. הפעם — ברצינות.

יזמות גחל ופעולותיו בכנסת

22 בנובמבר - 31 בדצמבר 1972

סיעת גחל בכנסת. חיפשנו שם גם את ה"הצעה לשינוי שיטת חלוקת עודפי הקולות, שהועלתה על ידי ח"כ גחל יוחנן באדר, ולא מצאנו אותה. למרות שזאת היתה ההצעה ה"מענינת והמסעירה ביותר שהעלתה גחל בכנסת באותו חודש, לא מצאה גחל לנכון אפילו ל"הזכיר אותה במודעה שלהם. או אחת מהשתיים: או שהם באמת מתביישים בהצעת החוק הזאת; או שזאת באמת לא היתה בכלל יוזמה שלהם, אלא יוזמה של מפלגת העבודה, שרק ביקשה מח"כ באדר ל"הגיש אותה בשמה.

במעריב של יום שישי, בראיון שהואיל כתב העיתון יוסף (טור מ"י) לפיד, להעניק לדב גולדשטיין, כתב בכיר במעריב, מסביר טומי (גבר בן 41, מלא-גוף, עגול-פנים, ואוהב הרבה דיאטנה) את יתרון הסטיריקון שגולדשטיין גבולה על הסטיריקון הצבר: "אלה שעלו ארצה לאחר שעברו את השואה, אינם מאמינים עוד במוסר עליון ואינם מוכנים לסמוך שוב על ישועות האנושות... שום דבר, מלבד בטחון ישראל וקיומה, אינו מעניין אותם. הצברים, לעומתם, נולדו לתוך ישראל והם חושבים, או מרגישים, שזהו דבר בטוח או מובטח ממילא. הם מרשים לעצמם להשתעשע במשחקים מסוכנים. "הסיבה השניה להתפצלות זו לשני מחנות — שורשיה שונים: אלה שבאו מאירופה אינם סובלים משום תסביכי נחיתות תרבותיים ואינם זקוקים לגושפנקא שהם אנשי העולם הגדול. הסטיריקונים הצברים סובלים מלקאוסטרופוביה רוחנית ונוהים להשתדך לעולם אינטלקטואלי גדול... ביחס לאנשים, המסכנים לדעתי את ישראל, על ידי הסתת הנוער ועל ידי הסתת ספק בעצם קיומנו, ועל ידי ניצול כאבם של האלמנות והיתומים — כלפי אלה אין לי לא הבנה, ולא רחמים. ואני מרגיש שאני ממלא שליחות חשובה כאשר אני מוקיע אותם בריבים." דברי טומי לפיד, סטיריקן. הפעם — ברצינות.

תמיד שאלנו את עצמנו מה באמת גחל עושה בכנסת? לכן שמחנו שאחרי שלוש שנות הפסקה, לקראת הבחירות המתקרבות עלינו לטובה, ה"חל גחל" לפרסם במודעות בעיתונים מה חברי הכנסת שלו עושים בכנסת, כשהם מזדמנים לשם לפעמים. במודעה שפורסמה השבוע על-ידי גחל על פעולות גחל בכנסת מיום 22 בנובמבר עד יום 31 בדצמבר, פורטו לא פחות מ"26, נושאים בתחומי החיים השונים שהועלו על ידי חברי

חדשות מהאימפריה של הדוסים

דרושה איד בחורה דתית

עם נסיון של 3 שנים לפחות במזכירות, היודעת הדפסה בעברית ולועזית.

— שעות העבודה רצופות — בתנאי שכר טובים

לפנות: טל. 52064, 59478, תל-אביב

כלכלה וכספים

אתחול בבורסה

ננושכת נוגות העליה בנוניות

עולה אסימון 25 אגורות בלבד. החל מהראשון בחודש הבא, כאשר יעלו מחירי השיחות בטלפונים, יעלה כל אסימון 30 אגורות לפחות. מי שקונה ה"יום אסימון 25" אגורות יוכל למכור אותו בעוד שבועיים, ברווח נקי של 5 אגורות, אם להשקיעה תוך חודש אחד, כל"י יותר. זה רווח של 20% על ההשקעה תוך חודש אחד, כל"י מר רווח של 240% בשנה. מי שקונה מחר עשרת אל"פ פים אסימונים ב"2500 ל"י יר"ויה עליהם תוך שבועיים חמש מאות ל"י. מי שקונה אסימון גים במאה אלף ל"י ירוויח 20 אלף לירות. לא לשכוח לשלוח אלינו את

הבדיחה של השנה

במישאל השנתי של המוצר הנבחר 1973, שנערך כבר הפעם ה"18, זכו במקום ראשון נורא הרבה מפעלים וחברות ובתי-חרושת וכל מיני המישאל הזה מוזמן על-ידי חברת פירטוס אחת וצהרון אחד ואת העבודה השחורה שבבילתם עושה מכון אחד למחקר חב"רתי. מהמכון הזה מוסרים שנשאלו 1544 אנשים על-ידי 140 מראיינים: "האנשים נבחרו באופן שיטתי כמדרג המייצג את האוכלוסייה היהודית הבוגרת העירונית כמדינה." בשם חלוקת הפרסים אמר מר זנבר שהצהרון "מלמד את ה"צרכנים באמצעות המישאל שיש להם הזכות לבחור את המוצרים הנראים כטובים ביותר." הקיצור: לאור כל הנ"ל, שהבאנו מצוטט לגמרי, מה דעתכם, שאחד המוצרים הנבחרים, שזכה במקום הראשון, וקיבל פרס מוצדק, הוא לא פחות ולא יותר: קופת-החולים של ההסתדרות הכללית? חיי-היחי.

שידוכים

בנוג ישיבה בן 30 מעונין ב"אדנית.

אלמן ת"ח מסודר מעונין חרדי.

(המודיע 5.1.73)

כמה הבוגרי-ישיבה הזה הוא היחיד בעולם ש"מעוניין ב"חרדית. כי אם היו עוד כאלה אחרים — אז הוא היה מוכרח להיר"סות שם, או תנוכה, או משהו אחר, שידעו איך להתקשר איתו. ומה הפלא שהוא היחי"די? מי משוגע "להתי"עניין ב"חרדית"?